

Beste lezer. Hierbij ontvangt u onze nieuwsbrief. U ontvangt deze informatiebrief omdat u op de een of andere manier betrokken bent (geweest) bij activiteiten van het Kruispunt. Eens in de twee maanden willen we u zo op de hoogte houden van onze werkzaamheden. Veel leesplezier.

Een boek om over na te denken.

Bespreking van "Kwetsbare liefde. De kerk, de islam en de drie-enige God", Bernhard Reitsma.

Er is veel aandacht geweest voor het nieuwste boek van Bernhard Reitsma. Een boek dat veel positieve, maar ook veel negatieve reacties oproept. Ingeleid met een symposium waarbij imam Karrat van de Salaam-moskee ook van de partij was, waardoor het niet een helemaal christelijke feestje werd op de CHE in Ede.

Reitsma bespreekt vanuit een bijbel-theologisch kader een aantal issues die een rol spelen bij het gesprek tussen 'de kerk' en 'de islam' oftewel christenen en moslims. Daarbij heeft hij vooral oog voor wat er in het verleden vaak is misgegaan in dat gesprek door een houding van de kerk die niet strookt met de houding van Jezus zelf. Daardoor zijn er vanuit de kerk en het christendom zelf enorme blokkades opgeworpen, die moslims er dikwijls van weerhouden om überhaupt zich te verdiepen in het geloof van christenen volgens de bijbel.

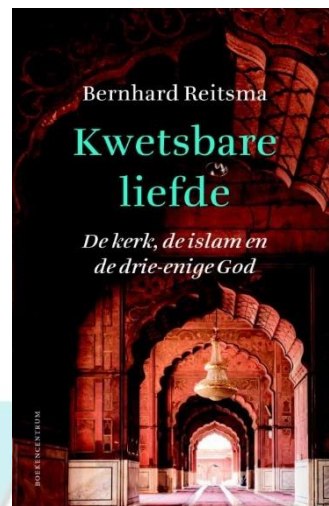
Reitsma kiest in zijn boek voor een contextuele benadering van de islam, tegenover een antithetische of synthetische benadering die het huidige debat vaak domineren. Het roept veel gemengde reacties op.

Vanuit die benadering bespreekt Reitsma enkele onderwerpen en hete hangijzers. Is God dezelfde als Allah? Hoe zit het met de verhouding Kerk- Israël? Hoe zit het met minderheden in de islam, en wat mag de kerk daar over zeggen. Wat is het wezen van de kerk eigenlijk?

Eén van de verwijten die nogal eens klinkt, is dat Reitsma een kans laat liggen om juist eens de donkere kanten van de islam voor het licht te brengen, en in plaats daarvan zo negatief over het christendom en de westerse maatschappij praat. Woorden als bescheidenheid, kwetsbaarheid, nederigheid en terughoudendheid klinken nogal eens door het boek heen. Maar als Reitsma die kritische vragen over het verleden (en heden) van de islam zou beantwoorden, wat dan? Hebben we dan eindelijk een stok om die moslims eens flink mee te slaan?

Reitsma schrijft voor christenen. En juist omdat het zo makkelijk is vooral kritisch naar anderen te kijken en die te veroordelen, in plaats van naar jezelf, probeert Reitsma met zijn boek ons het bijbelse principe bij te brengen van 'kijk eerst naar de balk in je eigen oog, voordat je over de splinter van die ander begint'. Zelfs als bij die ander geen splinter, maar ook een balk in het oog zit, lijkt me de insteek van Reitsma nog steeds heel gepast. Er is teveel misgegaan in het verleden waardoor moslims meer een karikatuur van Jezus en de bijbel hebben afgewezen, dan dat ze de werkelijke Jezus hebben leren kennen. Die leren ze alleen kennen in een eerlijke, kwetsbare ontmoeting van harten.

Is er in het islamitische verleden dan nooit wat mis gegaan? Nou en of. Mogen we dan geen vragen stellen over de islam? Jazeker. Maar het meest eerlijk en open kan dat in persoonlijke ontmoetingen. Maar in onpersoonlijke boeken, die moslims toch niet lezen, heeft dat minder zin. Bovendien bestaan die boeken al: Kijk alleen maar naar de uitgebreide hadith-

verzamelingen van Bukhari en Moeslim en de Sirat-al-Nabi van Ibn Ishak (over het leven van Mohammed), ze staan vol met niet alleen mooie maar ook moeilijke kanten van de islam.

Wellicht dat Reitsma's boek een kader kan zetten om moslims en christenen eens eerlijk en open met elkaar in gesprek te brengen. Er zijn genoeg onderwerpen die zo'n bespreking en ontmoeting heel interessant kunnen maken. Het bijbels-theologisch kader dat Reitsma neerlegt, geeft al veel gespreksstof: Wie is God, waarom heeft Hij ons geschapen, wat ging er mis en wat is de oplossing voor de gebrokenheid van deze wereld? Hoe moeten we aankijken tegen Israël als staat en/of als volk van God? Hoe kijken we aan tegen de behandeling van minderheden in islamitische landen?

Al met al heeft Reitsma een boek geschreven dat schuurt. Want het komt aan onze comfortzone, waarin we zo vertrouwd zijn geraakt met het mooie, vrije leventje. Waarin we vanuit ons toetsenbord op social media commentaar kunnen leven op de buitenwereld, en vooral de Kwade Islam en moslims. Maar kwetsbaar durven zijn, dat doen we liever niet. En toch is dat waar het christelijk geloof voor staat. God werd kwetsbaar door in Jezus zich in deze gebroken wereld te begeven. Jezus praat de mensen niet naar de mond, en dus is het christelijk geloof niet een geloof wat ons van nature goed ligt. Als het boek van Reitsma dus irritatie oproept, dan lijkt me dat een goed teken: Het raakt een gevoelige snaar.

Verslagen:

Net voor de Ramadan bezocht een groep scholieren van de GSR in het kader van hun lessen over andere religies de Othman moskee. Youssef legde uit wat er zoal gebeurt in een moskee. Het is goed om ook op die manier iets van elkaar te weten te komen.

Agenda

Donderdag 29 juni organiseren we een barbecue in het kader van onze maandelijkse 'Mannenmaaltijd'. Geïnteresseerd? Hou Twitter in de gaten, of mail even naar Martijn voor de tijd en de locatie (waarschijnlijk Kralingse bos). Als het slecht weer is, eten we in ons kantoor.

In de zomervakantie vinden geen activiteiten plaats. Tussen 10 en 30 juli zal er niemand op kantoor aanwezig zijn in verband met vakanties. In Augustus ben je weer van harte welkom voor bezoek of een gesprek.

In het najaar zouden we misschien een serie gesprekken willen organiseren met een klein groepje moslims en christenen, om samen door te praten over het boek "Kwetsbare Liefde" van Bernhard Reitsma. Ben je geïnteresseerd daarin? Neem dan contact op met Martijn.

We wensen iedereen een goede zomerperiode toe, waar je je ook begeeft.

Salaam!

Ds. Martijn Leeftink